

πλοίο

πλοίο, το, ουσ. [<αρχ. πλοῖον], το πλοίο· το μεγάλο και πολυτελέστατο αυτοκίνητο: «έφερε ένα αυτοκίνητο απ' την Αμερική σκέτο πλοίο!»·

- *έκατσε το πλοίο*, προσάραξε σε αβαθή νερά, κόλλησε σε ξέρα: «είχε χαλάσει το πηδάλιο κι όπως η τρικυμία μας έσπρωχνε προς τη στεριά, κάποια στιγμή έκατσε το πλοίο»·

- *θα σε δω στο πλοίο*, λέγεται ειρωνικά σε άτομο που δε μας ενδιαφέρει, αν θα το ξανασυναντήσουμε, που δε θα επιδιώξουμε να το ξανασυναντήσουμε. (Λαϊκό τραγούδι: *άντε και αντίο, θα σε δω στο πλοίο*, στις τριανταδύο του άλλου του μηνός)·

- *καθίζω το πλοίο*, το φέρνω να ακουμπήσει στα ρηχά, σε ξέρα, το προσαράζω: «λόγω τρικυμίας ο καπετάνιος κάθισε το πλοίο στ' άβαθα»·

- *κάθισε το πλοίο*, βλ. συνηθέστ. *έκατσε το πλοίο*·

- *με πειράζει το πλοίο*, βλ. φρ. *με πιάνει το πλοίο*·

- *με πιάνει το πλοίο*, μου προκαλεί ναυτία: «στη Ρόδο πηγαίνω πάντα με τ' αεροπλάνο, γιατί με πιάνει το πλοίο»·

- *όπως τα ποντίκια το πλοίο* (ενν. που βυθίζεται), βλ. λ. ποντίκι·

- *τα νερά του πλοίου*, βλ. λ. [νερό](#)·

- *το πλοίο της ερήμου*, προσωνυμία της καμήλας·

- *πλοίο φάντασμα*, βλ. λ. [φάντασμα](#).